

LÄRJUNGENS VÄG

DEL FYRA

WM 209–269

4.1 Regel VI

¹Regel VI. *De fyra lägres devaer känner kraften, när ögat öppnas. De drivs ut och mister sin herre.* (LA: Med ”de fyra lägre” menas inkarnationshöljerna, triadhöljet medräknat men organismen frånräknad, 47:3–49:4. KOV 6.12.46)

4.2 Ögats arbete

¹Denna Regel VI är en av de enklaste av reglerna för magi och samtidigt en av de mest praktiska och en regel, som det magiska arbetets hela framgång beror på.

²Nyckeln till den situation, som beskrivs i denna regel, består i ordet ”kontemplation”, som finns i regel V. Detta ord skall därför noga studeras och dess exakta definition sökas. MV 6.22.7, 8.12.2, 8.20.1; L1 1.21.2

³Kontemplation innebär stadigt skådande, riktat mot en enda punkt, ett bestämt mål. (Själens eller solängeln =) Augoeides kan anses skåda i tre riktningar.

⁴1. Mot det gudomliga ljuset, det centrala liv eller den centrala energi, som inom sig gömmer det mål allt vara strävar emot. (LA: I första hand menas därmed tredjejagskollektiven i världarna 43–45; för augoeidernas del är det protogonerna. MV 13.1) Vad detta är avslöjas först i de högre initiationerna och inses slutgiltigt först när kausalhöljet upplöses och den slutgiltiga begränsningen bortfaller. MV 10.22 (LA: Den initiation, som det här talas om, är den fjärde; högre kan den kallas endast i en relativ mening, eftersom det efter denna initiation finns ytterligare fem. L1 4.9 Icke heller är kausalhöljet någon slutgiltig begränsning, eftersom monaden, även sedan den blivit fulländad 46-jag, har 45 atomvärldar kvar i solsystemet och kosmos att erövra.)

⁵2. Över det rike, där (solängeln =) Augoeides härskar, själarnas eller egoimpulsernas, det hierarkiska arbetets och den rena tankens värld. L3 3.1.15, 3.4.5 (LA: Detta avser såväl kausal- som essentialvärlden, och på sätt och vis alla världarna 43:1–47:3, eftersom alla dessa är världar, där planethierarkin arbetar. KOV 1.38.1, L1 5.1.4 Men eftersom Augoeides är hemma i värld 46, får det åsyftade riket anses omfatta endast 46:1–47:3.) Detta är det tillstånd, som lärjungar blir alltmer medvetna om, där invigda arbetar och varifrån de esoteriska lärarna i sina olika grader leder evolutionsprocessen på planeten.

⁶Dessa två riktningar, i vilka (själens =) Augoeides skådar, är den värld, där han gör andliga erfarenheter och som är målet för hans strävan. Också den andliga människan har en målmedveten strävan (LA: ”andlig människa” betyder människa, som medvetet strävar att bli ett andrajag L1 9.34.19), och denna blir den främsta drivkraften, när hon väl nått kontroll över inkarnationshöljerna. Liksom den intellektuellt fullt utvecklade människan (LA: som aktiverat 47:4) endast kan börja fungera medvetet (såsom själ =) kausalt, så kan endast den fullt aktiva och utvecklade (själens =) kausalmedvetenheten, där (buddhiprincipen =) det essentiala (46) potentiellt styr, börja nå kontakt med (det rena varats tillstånd, där monaden eller anden evigt vilar =) tredjejagtriaden: 43:4, 44:1, 45:1. L3 3.15.3

⁷Utvecklandet av intellektet hos människan markerar att hon duger till arbetet med att vandra vägen till full (själsmedvetenhet =) andrajagsmedvetenhet (45:4–47:3). Utvecklandet av essentialmedvetenheten eller visdoms–kärleksaspekten visar att (solängeln =) andrajaget duger till fortsatt framåtskridande i (medvetandet om det rena varats tillstånd =) tredjejagsmedvetenheten.

⁸LA: AAB skriver ordagrant ”... vandra vägen *tillbaka* till full själsmedvetenhet”, men ordet ”tillbaka” röjer här en missuppfattning, som sammanhänger med hennes förväxling av solängeln (Augoeides) och människan under förvandling till andrajag. Om man inte håller isär dessa två, måste den logiska följden bli denna: Man betraktar Augoeides såsom människans ”högre jag”, likväl ett ”högre jag”, som människan inte kan tillgå i dagsmedvetenheten utan måste arbeta för att nå. Men då detta ”högre jag” funnits från början av människans tillvaro och även finns till före varje inkarnation och före inkarnationshöljernas bildande, ligger den felaktiga slutsatsen nära till hands att

människan tidigare haft full själsmedvetenhet och nu endast behöver ”vandra vägen tillbaka” till denna. Endast pytagoreiska hylozoiken har kunnat klargöra de riktiga förhållandena tack vare läran om monaderna, varav framgår att det handlar om två olika monader, alltså två olika individer, dessutom tillhörande två olika, ehuru parallella evolutionsvägar: devaevolutionen respektive den mänskliga evolutionen. L2 6.23.4

⁹3. Den tredje riktning, i vilken (själen =) Augoeides skådar och i vilken han utövar sin förmåga av kontemplativt seende (LA: objektiv självmedvetenhet i världarna 46–49), är mot sin spegelbild i världarna 47–49 (LA: människans triadhölje med inneslutna förstatriaden, den s.k. personligheten). Målet med den långvariga kampen mellan den högre och den lägre människan (LA: det större kausalhöljet, som på människans lägre utvecklingsstadier uteslutande används av Augoeides, och det mindre triadhöljet) har varit att göra den lägre mottaglig för och känsligt medveten om de krafter som utgår från den högre, allt under det att Augoeides’ kontemplation fortgår. MV 8.14

¹⁰Det finns ett intressant förhållande mellan dessa ”kontemplationens tre riktningar” och uppvaknandet i tre av de större höljescentren (LA: först pann-, hjärt- och strupcentren, sedan hjäss-, hjärt- och strupcentren). Ämnet är svårfattligt, så att endast antydningar kan göras. Det är så många faktorer, som styr detta uppvaknande, och varje aspirant måste själv bestämma ordningen i och sättet för detta uppvaknande.

¹¹Panncentret, som ofta kallas ”tredje ögat”, har en unik och egenartad uppgift. L3 15.3, L1 1.21.9, MV 9.196.3 De studerande får inte sammanblanda tallkottkörteln med tredje ögat. Det finns ett förhållande mellan dem, men de är icke desamma. I *Den Hemliga Läran* synes de betraktas såsom desamma, och den ouppmärksamme läsaren kan lätt förväxla dem, men de är på intet sätt identiska. Detta visste H.P.B., men man tillät denna skenbara sammanblandning råda, tills mer blev känt om de fysiska formernas eteriska natur. Tredje ögat manifesteras såsom resultat av växelverkan mellan de krafter, som utsänds från kausalhöljet och verkar genom tallkottkörteln, och de krafter, som utsänds från triadhöljet och verkar genom hypofysen. Dessa krafter växelverkar genom sina respektive negativa och positiva vibrationer. När denna växelverkan blir tillräckligt stark, åstadkommer de ljuset i huvudet. Allteftersom aspiranten utvecklas, blir han varse ljuset i huvudet. Det ljus som här åsyftas är det ljus som finns i alla livsformer, döljes av alla höljen och är uttryck för det gudomliga livet. (LA: alla livsformer i fysiska världens fyra naturriken höljer evolutionsmonader, och dessa är alla potentiella gudar, ”gudagnistor”. Det ”ljus som finns i alla livsformer” är solhärskarens närvaro i dessa.) När aspirantens medvetenhet om detta ljus ökar, utvecklas synorganet och uppstår i eterhöljet den mekanism, varigenom han kan se tingen i det andliga ljuset (LA: såsom andrajaget ser dem). LA: Funktionen skapar organet, icke organet funktionen. L1 9.71.7

¹²Detta är Shivas öga, ty det är först när (monadaspekten, viljeaspekten =) tredjetriaden styr, som det används till fullo i det magiska arbetet. KI 4.5.3, L3 4.1.10

¹³Med hjälp av tredje ögat utför (själen =) både Augoeides och mänskliga andrajaget tre verksamheter (med ”mänskliga andrajaget” menas den monad som nu är andrajaget men förut varit människa, till skillnad från Augoeides, som är ett andrajaget men aldrig varit människa. MV 8.1.3):

¹⁴1. Syn, som ser vad som finns inom alla slags former och höljen, når kontakt med den i formen inneboende medvetenheten. Liksom det fysiska ögat registrerar former, registrerar det andliga ögat illuminationen inom dessa former, varvid ”illumination” (LA: latin för inlysning) betecknar ett särskilt medvetenhetstillstånd, som öppnar ”strålglassens värld” (LA: värld 46 och högre). L1 1.7.5

¹⁵2. Styrning av det magiska arbetet. Allt vitmagiskt arbete utföres med en bestämd uppbyggande avsikt, som möjliggöres genom den intelligentas viljans bruk. Med andra ord vet (själen =) Augoeides och mänskliga andrajaget planen, och när inrättningen och inställningen är rätta, kan (den gudomliga människans viljeaspekt =) 45-medvetenhetens vilja åstadkomma resultat i människans världar, 47–49. MV 9.4.2; 12.2.2 Det organ som används är tredje ögat. Det finns en analogi till detta i det mänskliga ögats ofta iakttagna makt att styra andra människor och djur med blicken. Genom stadig iakttagelse kan ögat verka magnetiskt. Kraft flödar genom det fokuserade mänskliga ögat. Kraft flödar genom det fokuserade tredje ögat.

¹⁶3. Förstörelse. Den energi, som flödar genom tredje ögat, kan ha en upplösande och förstörande verkan. Genom den fokuserade uppmärksamheten, riktad genom den intelligentas viljan, kan den

driva ut fysisk materia och så utföra renande arbete.

¹⁷Såväl emotional- som mentalhöljet har en fokuseringspunkt motsvarande eterhöljets panncentrum. DVS 2.21.4, 2.22.5 Genom emotionalhöljets panncentrum ser andrajaget i emotionalvärlden och genom mentalhöljets centrum ser andrajaget i mentalvärlden. LA: Det som här beskrivs är inte emotional- och mentalcentrens egen förmåga av objektiv syn, utan objektiva kausalmedvetenheten fokuserad genom dessa centra, vilket är något helt annat och ger en ojämförligt mycket exaktare uppfattning.

¹⁸Det som avhandlas i denna regel VI är just detta tredje arbete, arbetet med att skaffa bort gamla former, skaka loss oönskad materia ur höljena och bryta ner murar, som begränsar andrajagets verksamhet.

¹⁹Dessa andrajagets tre verksamheter, utförda genom tredje ögat, motsvarar de tre triaderna.

²⁰Skådandet av ljuset i alla former genom tredje ögat motsvarar fysiska ögat och förstatriaden.

²¹Styrningen genom magnetisk energi och det andliga ögats attraktionskraft motsvarar andra-triaden. Andratriadens attraktionskraft, riktad genom panncentret, är den härskande faktorn i vitmagiskt arbete. Andratriaden är tredje-triadens öga, som möjliggör för tredje-triaden att arbeta, nå kontakt, veta och se i lägre världar. KI 15.13

²²Förstörandet motsvarar tredje-triaden. Det är genom tredje-triaden, som monaden genomför det slutliga bortdragandet från lägre höljen, förstör alla lägre slags former, drar sig ur manifestationen och avslutar det skapande arbetets cykel. LA: Lägre former och manifestation än 45:4 åsyftas. Intet av de sju mindre 49-klotens sjuklot har klot av högre materia än 45:4.

²³Alla dessa tre verksamheter avhandlas i regel VI. Tredje ögat öppnas såsom resultat av medveten utveckling, rätt inrättning och inflöde av (sjäsliv =) andratriadenergier. Då gör sig dess magnetiska styrande kraft gällande, styr de lägre höljenas elementaler. Förstatriaden, som hittills varit herre, kan inte längre styra, och (själen =) kausaljaget behärskar inkarnationshöljena.

²⁴Eterhöljet och i synnerhet dess centra styres av den kausalt medvetna monadens riktade uppmärksamhet. Monaden är då centrad i hjässcentret, fokuserar uppmärksamheten i närheten av tredje ögat och utför den rätta och bestämda aktiviteten genom en viljeakt. Det är genom eterhöljet och den kraft som monaden riktar genom något av centren, som den utför det magiska arbetet. L2 4.21.3

²⁵Det är genom avsiktens intensiva fokusering i huvudet och uppmärksamhetens riktande genom tredje ögat till det centrum som skall användas (LA: lägst hjärtcentret), som kraften får sitt rätta utlopp. Kraften göres mäktig genom den vitaliserande, riktade, intelligenta viljan.

²⁶Studera dessa punkter, ty i dem skall du finna nyckeln till det magiska arbetet med ombyggnandet av ditt eget liv, till det magiska arbete med ombyggnandet av mänsklighetens liv, som vissa adepter utför, och till det magiska arbete med utvecklandet av (den gudomliga planen =) planetregeringens plan, vilken är den kraft som driver planethierarkin.

4.3 Regel VII

¹Regel VII. *I den värld, där livskraften måste sökas, ses de tvåfaldiga krafterna. De två vägarna ligger framför solängeln, polerna dallrar. Ett val väntar den mediterande.*

4.4 Tillbakablick på och sammanfattning av reglerna I–VI

¹De sex första reglerna (I–VI) för vit magi, vilka just genomgått, avser arbetet i kausal-mentalvärlden. Sjunde regeln, som närmast skall studeras, är den första av de fem regler (VII–XI) som gäller arbetet i emotionalvärlden. De fyra sista reglerna (XII–XV) handlar om arbetet i fysiska världen.

²Det är intressant notera att intresset för magiskt arbete växer allteftersom mänsklighetens mentalmedvetenhet utvecklas. Överallt framträder skolor, som lär ut affirmation och har för uttalad avsikt att (LA: lära människan att med tankens kraft) åstadkomma sådana naturliga förutsättningar som hon anser önskvärda. Böcker om kreativt tänkande översvämmar bokhandeln, och dryftanden om den konstnärliga skaparkraften anses mycket viktiga. Psykologer ägnar sig mycket åt frågan. Även om idealet för närvarande är nästan helt fysiskt, innebär likväl sysslandet med denna sak att mentalmedvetenheten aktiveras. Mänsklighetens intellektuella pionjärer, främsta tänkare och intellektuellt kreativa, är de som är mest mottagliga för de mentala intrycken. De är alltså en liten

minoritet, och de flesta människor reagerar på de krafter som utgår från emotionalvärlden, känslornas och begärens värld. Men allteftersom fler vaknar mentalt, kommer de sex första reglerna för magi att visa sig allt viktigare.

³Den viktigaste idén om dessa regler och den huvudtanke, som skall klart fasthållas, är att de avser användandet av energi uteslutande i människans världar, 47:4–49:7, och att antingen styr människo-monaden denna energi avsiktligt eller verkar energin genom inkarnationshöljerna mekaniskt och utan monadens avsikt. I det senare fallet är människan offer för sina egna (formenergier =) höljesenergier. MV 9.114.4. (LA: Aktiv medvetenhet utan jagmedvetenhet är robotaktivitet. L2 5.1.19.) I det förra fallet är hon den intelligente härskaren, sitt eget ödes länkare, driver de lägre energierna in i former och aktiviteter genom sina egna mentala impulser och (hennes egen själs =) monadens riktade uppmärksamhet. De redan begrundade sex reglerna kan sammanfattas med följande få ord:

⁴Regel I: insamling som leder till koncentration. Regel II: gensvar som leder till växelverkan mellan det högre och det lägre. Regel III: utstrålning som leder till ljudande. Regel IV: andning som leder till skapande arbete. Regel V: förening som leder till inrätning. Regel VI: omriktning som leder till en klar uppfattning av planen.

⁵Studering uppmanas att begrunda dessa förhållanden och fundera ut den syntes som ligger till grund för dem.

4.5 Emotionalvärldens slagfält

¹Såsom regel VII är avfattad, sammanfattar den väl emotionalvärldens natur, funktion och problem. Märk de termer som används i de kortfattade beskrivningarna: 1) de tvåfaldiga krafternas värld, 2) de två vägarnas värld, 3) den värld där livskraften måste sökas, 4) de dallrande polernas värld, 5) den värld där ett val träffas.

²En av de viktigaste saker, varje aspirant måste göra, är att lära sig förstå emotionalvärlden, dess natur, och att lära sig att både stå fri från den och att arbeta i den. Här skall ges en klar undervisning om denna värld, ty så snart människan kan se i emotionalvärlden (HTL tillägger här: om natten), kan åstadkomma jämvikt och hålla sig stadig mitt ibland dess dallrande krafter, är hon redo för initiation.

³Termen ”astral”, som ofta används om denna värld, är oegentlig (LA: av latinets *astrum*, som betyder stjärna). H.P.B. hade rätt, som i stället använde denna term om etervärlden. När individen får kontakt med etervärlden, är det första intrycket alltid det av stjärnljus, strålande, skimrande ljus. Med tiden förbands dock ordet ”astral” med begäret och användes då om emotionalvärlden. KOV 3.3.21

⁴Det är intressant att notera denna förvrängning av ett ords betydelse, ty den är i sig ett exempel på emotionalvärldens påverkan på den mänskliga hjärnan, som i sitt tillstånd av okunnighet förvränger verkligheten och ser tingen omvänt. När aspiranten första gången avgjort ser emotionalvärlden med sitt öppnade (LA: tredje) öga, framträder den såsom tät dimma, förvirring, föränderliga former, färger som genomtränger och blandar sig med varandra. Intrycket av kaleidoskopisk växling och obeständighet överväldigar aspiranten, så att han nästan förtvivlar om att kunna orientera sig i virrvarret. Det är varken ljus, stjärnor eller klarhet. Det är skenbart ogenomtränglig oreda, ty det är en plats där olika krafter möts. Eftersom aspirantens egna höljesenergier är i oordning, förklarar han sig med omgivande kaos till den grad att det i början är nästan omöjligt för det iakttagande jaget att skilja den egna emotionala mekanismen från mänsklighetens kollektiva och världens egen emotionala mekanism. KOV 3.5.7, L2 6.25.8, L5 10.3.16

⁵Bland det första aspiranten alltså måste lära sig är att skilja sitt eget emotionalhölje från omgivande emotionalvärlden, något som tar mycken tid i anspråk. Det är därför som en av de första förutsättningarna för lärjungaskap är urskillning, ty det är genom att använda intellektet såsom analyserande och avskiljande verktyg, som emotionalhöljet bringas under kontroll. KOV 6.8.18

⁶Emotionalvärlden är illusionernas, verklighetsförvrängningarnas värld. Grunden till detta är att varje människa i världen ständigt arbetar med emotionalmateria, och det mänskliga individuella och kollektiva begärets kraft alstrar ett oupphörligt ”bildskapande” och formbyggande i denna materia. Individens begär, nationens begär, hela mänsklighetens begär, liksom alla de undermänskliga varelsernas begär medför att denna världs materia befinner sig i oavbruten förvandling. Tillfälliga former byggs, somliga sällsynt vackra, andra fula, alla vitaliserade av sin skapares emotionalenergi. Lagg

därtill det mera varaktiga och ständigt växande sceneri som kallas "akashakrönikan" och är den emotionala berättelsen om det förflutna; tillägg även aktiviteter av diskarnerade väsen, som är på genomresa i emotionalvärlden, antingen de är på väg ut ur inkarnation eller på väg in i inkarnation, och det sammanlagda resultatet blir vidunderligt. Allt detta påverkar varje människa, och hon reagerar på det allt enligt sina höljescentras kvalitet och tillstånd. Genom detta illusoriska panorama måste aspiranten finna sin väg, den ledtråd som skall vägleda honom ut ur labyrinten, varvid han lär sig att hålla fast vid varje litet smul av verklighet, när det yppar sig för honom, och att skilja sanning från illusion, det beständiga från det obeständiga och det vissa från det ovissa. KOV 6.9

⁷Ingen illusion kan länge hålla den människa fången som förelagt sig själv uppgiften att vandra den rakknivsvassa vägen, som leder först genom sorg och nöd, sedan genom offrande och vision till frigörelse. Hon kan ibland få färdas i mörker, och mörkrets illusion ter sig mycket verklig. Hon kan ibland få färdas i ett ljus så starkt att hon knappt ser vägen framför sig. Hon kan få erfara vad det betyder att vackla på vägen och stupa av den trötthet som kommer av tjänande och kamp. Hon kan för tillfället villas bort och vandra äregirighetens, egennyttans och de materiella lockelsernas senvägar, men avfallet blir kortvarigt. Intet i himlen, på jorden eller däremellan kan hindra den människas framåtskridande, som vaknat till insikt om illusionen, som varnat verkligheten bortom emotionalvärldens bedräglighet och som hört, om så bara en gång, Augoeides kalla. MV 8.12, 9.84.5

⁸Emotionalvärlden är också Kuruksheetra, både vad gäller mänskligheten som helhet och den mänskliga monaden, det slagfält där avgörandet måste träffas. För varje lärjunge kommer i något liv den emotionala kris, där han måste utföra en allt avgörande handling, som visar att han har herraväldet över sin emotionalitet. Detta kan taga formen av ett stort och livsviktigt prov, som tar endast en kort tid men kräver allt av vishet och renhet han äger. Eller det kan visa sig såsom en långvarig och utdragen känslomässig påfrestning, som han får utstå under många års liv. Men genom att nå framgång och erhålla den klara synen och rätta urskillningen bevisar lärjungen sin lämplighet för att genomgå andra initiationen. KOV 7.20.11; L1 3.3.2, 4.6.23

⁹Emotionalvärlden är den värld, vari de parvis framträdande motsatserna verkar och växelverkar och vari de stora dualiteterna gör sig starkast gällande. I första hand råder dualiteten mellan (själen och dess vehikel materien =) kausalhöljet och inkarnationshöljerna, men också många dualiteter av lägre ordning spelar in, dualiteter som genomsnittsmänniskan har lättare att uppfatta. L1 9.45.5; MV 9.81.3

¹⁰Ljus och mörker växelverkar, liksom lust och lidande, gott och ont, rikedom och fattigdom. Hela den nutida ekonomiska situationen är av emotional natur. Den är resultatet av begär, av själviskt bruk av materiens krafter. Värme och köld är på ett mycket egendomligt sätt resultat av motsatsers spel, och ett intressant område för esoteriskt studium är den inverkan människosläktets emotionalitet utövar på klimatförhållandena. I ett betydelsefullt hänseende är det vi som gör klimatet. När begäret har bränt ut sig självt, kommer klimatförhållandena att omöjliggöra organiskt liv, vilket då upphör. L.A.: Det organiska livet består mest av vatten, som är emotionalmateriens lägre motsvarighet. När emotionalvärldens av begäret skapade former till sist upplöses, försvinner också vattnet från den fysiska planeten. Jämför med planeten Mars. KOV 1.13.3, KI 8.11.24

¹¹För människomonaden ligger frigörelsens hemlighet i de varandra motsatta krafternas jämvikt. Vägen är den smala linjen mellan dessa motsatser, den väg aspiranten finner och vandrar, varvid han avviker varken åt höger eller vänster (LA: varken den ena eller andra ytterligheten).

¹²När människan urskiljer motsatsparen, när hon balanserar sina egna inneboende krafter, när hon funnit vägen och blivit vägen, kan hon arbeta med de omgivande tre världarnas (47–49) krafter, bevara jämvikten mellan dessa tre slags krafter och så bli en medarbetare till planethierarkin. Må detta bli det praktiska resultatet av vår förståelse av emotionalvärldens slagfält och dess natur.

4.6 De två vägarna

¹Härnäst dryftas emotionalvärldens funktioner och lärjungens förhållande till dess aktiviteter. Först något om det som särskilt kännetecknar människans tre världar: fysiska världen, emotionalvärlden och kausal-mentalvärlden

²Fysiska världen är den värld, där människan vinner erfarenhet genom aktivt liv i och genom

fysisk materia. Det är den värld, där människan kan i yttre handling uttrycka vad hon uppnått i sitt inre, i sin utvecklade medvetenhet.

³Emotionalvärlden är en värld, där människan genomgår tre stadier i medvetenhetsutvecklingen (LA: barbar-, civilisations- och kulturstadierna):

⁴Först det stadium, där det dominerande lägre emotionala är inriktat på att tillgodose fysiska behov. Denna medvetenhet har människan gemensam med djuren, även om hon i intelligens når utöver deras förmåga.

⁵Sedan det stadium, där fortfarande det lägre emotionala överväger men detta är mer riktat inåt mot sig självt: begär, känslor, stämningar och ibland längtan efter något högre. Detta är den allmänmänskliga emotionalmedvetenheten.

⁶Till sist det stadium, där det högre emotionala börjar överväga och ibland kan bli bärare av inspiration från det kausala och Augoeides. Denna emotionalmedvetenhet har mystiker och lärjungar.

⁷Också i kausal-mentalvärlden genomgår människan tre stadier:

⁸Först det stadium, där det mentala är passiv mottagare av sinnesintryck från fysiska världen och tankar uppstår såsom resultat av emotionala reaktioner.

⁹Sedan det stadium, där det mentala börjar bli självaktivt. I början riktas detta mentala nästan helt mot det fysiska och emotionala (LA: på civilisations- och kulturstadierna), men senare (LA: på humanitetsstadiet) blir det inriktat även på mentalideer som sådana, blir aktivt i mentalvärlden och formulerar sina egna tankar liksom registrerar andras.

¹⁰Till sist det stadium, där jaget genom koncentration och meditation lyckas upprätta kontakt mellan det högre mentala (47:5 och 47:4) och det kausala (47:3 och 47:2), så att detta högre mentala kan taga emot intryck och ideer från det kausala. L2 5.18.8

¹¹Kampen utkämpas dock framför allt i emotionalhöljet och når sin kulmen först när de fysiska hölkena är välfungerande och mentalhöljet välutrustat. Ju känsligare emotionalhöljet är, desto starkare dess reaktioner på fysiska världen och mentala förhållanden. Därför har lärjungar och mer utvecklade människor starkare emotionala energier och arbetar under större emotional påfrestning än de mindre utvecklade, liksom andrajagen, som är frigjorda från beroende av det emotionala.

¹²Aspiranter och lärjungar bör därför arbeta aktivt med att bemästra sin emotionalitet och därvid minnas att segern kommer ovanifrån och inte kan vinnas underifrån. Det kausala måste styra, och dess bundsförvant i kriget är det skolade mentala.

¹³Det är intressant att notera ordningsföljden i den beskrivning av emotionalvärlden som göres i denna regel.

¹⁴Först sägs att emotionalvärlden är de tvåfaldiga krafternas värld. Det första aspiranten blir varse är dualiteten, tvåfalden. Den ringa utvecklade människan uppfattar enhet, men den är av lägre slag, fysisk enhetlighet, ingen inre konflikt. Den högt utvecklade människan äger den högre enhet som kommer av att kausal- (47:2,3) och essentialmedvetenheten (46:5-7) övervunnit det lägre. Däremellan står aspiranten, som framför allt är medveten om dualitet och dras till än det ena, än det andra. Målet för hans första steg är att bli varse motsatserna och nödvändigheten av att välja rätt mellan dem. Genom det ljus, han upptäckt inom sig, blir han varse mörkret. Genom det goda, som drar honom till sig, ser han det slags onda som för honom erbjuder det minsta motståndet. Genom smärtan kan han visualisera och bli varse lusten, och himmel och helvete blir för honom realiteter. Genom (hans själs =) hans vaknande andrajags dragningskraft uppåt inser han och tvingas erkänna också inkarnationshöljens dragningskraft nedåt. När han väl blivit medveten om dessa dualiteter, inser han att den avgörande faktorn i kampen är hans (gudomliga =) vaknande kausala vilja i motsats till hans själviska vilja. Sålunda fullgör de två krafterna sin uppgift, tills aspiranten ser dem såsom två krafter, som drar åt motsatta håll, och han blir medveten om de två vägarna, som nämns i regeln. Den ena vägen leder till obegränsat antal inkarnationer och den andra till de fria (själarnas =) andrajagens rike. Den ena vägen involverar honom djupare i materiaspekten, den andra närmar honom medvetenhetsaspekten, så att han med tiden blir varse (sin andliga kropp =) sitt kausalhölje, genom vilket han kan fungera i (själens rike =) femte naturriket. Senare, när han antagits till verklig och edsvuren lärjunge, känner han den ena vägen såsom vänsterhandsvägen och den andra såsom den rätta verksamhetens väg. På den ena vägen blir individen förfaren i svart magi, som bara är

förstajagets välutvecklade krafter, underordnade själviska syften: världslig framgång och ära. Dessa krafter begränsar individen till de tre lägsta världarna (47:4–49:7) och stänger den dörr som leder till livet (LA: det verkliga livet, dödens motsats, odödlighetens boning, femte naturriket). På den andra vägen kontrollerar han sitt förstajag och utövar planethierarkins magi, varvid han alltid arbetar i (själens =) andratriadens (LA: till att börja med kausalhöljets) ljus med alla livsformers (själ =) medvetenhetsaspekt och aldrig lägger någon vikt vid det egna särjagets strävanden. Klar urskillning om dessa båda vägar leder till insikten om att den andra vägen är densamma som Buddha kallade ”den ädla åttafaldiga vägen”. LA: A.A.B. gör sig här skyldig till ett egendomligt tankefel, när hon säger att denna rakknivsvassa väg är vägen i mitten, den väg som går mellan den rätta vägen uppåt och den orätta vägen nedåt. Detta fel har här rättats. L1 9.45.7

¹⁵Genom att bruka sina två viktigaste redskap, urskillning och (lidelsefrihet =) icke-identifiering, vinner aspiranten den förmåga som i denna regel kallas ”livskraften”. Liksom ögat är det redskap, varmed man väljer sin resa i fysiska världen, ett redskap som dessutom har sin egen attraherande makt och sitt eget teckenspråk, så känner aspiranten en livskraft inom sig. LA: Det är nödvändigt förstå att den livskraft, som här talas om, inte bara är systemisk fysisk eterenergi (49:1-4) utan även kosmisk fysisk eterenergi (43–46), 46:7 till att börja med. L1 3.3.1, E 4.18

¹⁶Det är denna (LA: dubbla, solsystemiska och kosmiska) eterenergi, som med tiden aktiverar tredje ögat, redskapet för klar insikt, som möjliggör rätt val och därmed även ett säkert och snabbt framåtskridande. Kraften fås att växa i tystnaden, och endast den som kan finna ett centrum av frid och stillhet inne i huvudet, där eterenergierna och kausal-essentialenergierna möts, kan rätt utöva den urskillning och icke-identifiering, varmed han når kontroll över emotional- och mentalhöljerna.

¹⁷Genom att lära sig uppfatta de tvåfaldiga krafterna och klart urskilja de två vägarna utvecklar aspiranten livskraften. Denna livskraft visar sig först däri att den sätter aspiranten i stånd att nå en jämviktspunkt, där han står fast och träffar ett val.

¹⁸Vad är detta val? För aspiranten står det rätta valet mellan snabbt och långsamt framåtskridande. L1 4.14.3, MV 9.180.1 För den antagne och trogne lärjungen står det rätta valet mellan olika sätt att tjäna. L1 9.42.11 För 45-jaget står valet mellan de sju stora vägarna. MV 13.8.1

¹⁹Alla mindre val aspiranten gör förbereder honom för större, rätta val genom rätt urskillning och rätt icke-identifiering, vilka leder till rätt handling. Denna mening sammanfattar krigarens teknik på begärsvärldens slagfält.

²⁰Förmågan att välja rätt utvecklas och förvandlas allt eftersom medvetandet utvecklas på allt högre nivåer. L1 8.11.2; L2 6.13.4 I början har aspiranten att kämpa med sina egna begär och illusioner, med sitt känsliga emotionalhölje enbart. Senare, såsom lärjunge antagen på prov, får han kämpa inte bara med sitt eget förstajag utan även med emotionalvärldens krafter, varvid han når insikt om dessas dualitet. Ännu senare, när individen blivit verkligt antagen lärjunge, får han i tillägg till de två tidigare nämnda kategorierna av krafter erfara även de illusionens krafter som ansätter hans egen lärjunga-grupp. Sådana lärjungar, som ibland är i kontakt med sin kausalmedvetenhet (LA: på detta stadium kan monaden ibland uppehålla sig i kausalhöljets centrum), möter utan fruktan dessa fientliga krafter, och för dem finns intet nederlag, intet återtåg. De är de prövade kämparna, förvisso ärrade och trötta, men de vet likafullt att triumfen väntar dem, ty (själens =) andrajaget, när det väl är utvecklat, är allsmäktigt i världarna 47–49. Antagna lärjungar, som kämpar mot alla de ovannämnda krafterna och dessutom de svarta krafterna, som är motsatta de äldre bröderna, kan kalla på den egna gruppens (andliga =) andrajags energier och vid sällsynta och angivna tillfällen på den lärare de arbetar under. Så växer arbetet och ökar ansvaret, men samtidigt fördjupas också insikten om de makter som kan kontaktas och användas och som vid rätt bruk tryggar slutsegern.

²¹”Den mediterande” avser (själens =) Augoeides, som väntar tills lärjungen träffat det rätta valet. Och det rätta valet för lärjungen är att lita till Augoeides’ ledning i alla viktiga lägen, till dess han kan själv, såsom kausaljag och senare 46-jag, intaga Augoeides’ plats. När han det gjort, inträder han i vår planets vita magikers led och kan bruka krafter, samarbeta med planen, befalla elementalerna och bringa ordning ur kaos. Han är då inte längre världsillusionens fånge, kan inte fjättras av egna förflutna vanor och egen skörd. Han har vunnit den livgivande kraften (LA: 46, lägsta kosmiska etern, eller lägsta kosmiska pran) och framstår såsom en äldre broder. MV 8.15.1,2

²²Sådan är den väg som ligger framför alla som vågar anträda den. Sådan är den möjlighet som erbjuds alla aspiranter, som träffat sitt val med icke-identifiering och som har enhetsviljan och viljan att tjäna till drivkrafter.

4.7 Regel VIII

¹Regel VIII. *Agnisuryanerna svarar på ljudet. Vattnet sjunker och stiger. Må magikern taga sig i akt för att drunkna, där land och vatten möts. Stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna. När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.*

4.8 Slag av emotional kraft

¹Den kommentar till denna regel, som lämnats i *En avhandling om kosmisk eld*, är mycket svårfattlig och full av nästan intetsägande esoterisk information. Likväl skall man studera den. Man bör också skaffa sig en allmän uppfattning om emotionalvärldens beskaffenhet och funktion såsom begärens slagfält och såsom den plats, där magin utföres. Den drivande kraften bakom alla vitmagiska manifestationer är den vite magikers intelligenta och konstruktiva vilja, såsom han uttrycker den, när han verkar under ledning av (sin egen själ =) Augoeides och sin egen kausalmedvetenhet och därför är sysselsatt med arbete inom gruppen. Detta magiska arbete börjar i magikers eget liv, sträcker sig till emotionalvärlden och kan därifrån (när det väl blivit starkt där) börja visa sig i fysiska världen och senare även i högre världar.

²Denna regel VIII avser den intelligente aspirantens omedelbart förestående arbete och aktivitet. För den genomsnittlige aspiranten är denna regel den viktigaste av de femton. Man kan inte förstå den, om man inte har någon kontakt med kausalmedvetenheten. Icke heller kan kausalmedvetenhetens magiska kraft manifesteras i fysiska världen, förrän magikern genom sin egen inre erfarenhet i någon mån klarlagt innebörden av denna regels esoteriska fraser.

³De flesta verkliga aspiranter befinner sig nu vid stället i mitten och kan antingen drunkna (och därmed inte göra ytterligare framsteg i detta liv) eller stå fast och hålla erövrade mark eller också bli verkliga utövare av vit magi, som bygger på viljan till enhet, drivs av vishet och tillämpas intelligently på formerna.

⁴Det nu följande studiet av denna regel är delat i tre delar: 1) Emotionaldevaernas gensvar och (vattnets =) emotionalmateriens därpå följande sjunkande och stigande. 2) Stället i mitten, dess beskaffenhet, de faror och de möjligheter som är förbundna därmed. 3) Det ställe där magin skall utföras.

⁵Närmast skall regelns inledande ord studeras: *Agnisuryanerna svarar på ljudet. Vattnet sjunker och stiger*. Men först en sammanfattning av de tidigare dryftade reglerna I–VII:

⁶1) (Regel I) Augoeides har meddelat sig med sitt redskap i de tre världarna (47–49), människan. 2) (Regel II) Människan i det fysiska uppfattar kontakten och ljuset i huvudet skiner, ibland med och ibland utan aspirantens vetskap. 3) (Regel III och IV) Augoeides utsänder sin ton. En tankeform bildas i enlighet med Augoeides' och människans förenade meditation. 4) (Regel V) Denna tankeform, som är uttryck för Augoeides' vilja och människans vilja i förening, antar en form som består av alla tre materierna 47–49 och som vitaliseras av den vite magikers hjärt-, strup- och panncentra. 5) (Regel VI) Inkarnationshöljerna, som själva är levande väsen, känner att de håller på att förlora sin makt, och kampen mellan förstajaget och andrajaget förnyas våldsamt. 6) (Regel VII) Denna kamp måste föras i emotionalvärlden och avgör tre saker: Om människans vaknande andrajag, kausalmedvetenheten, skall bli den härskande faktorn och inkarnationshöljerna från och med nu dess tjänare. Om emotionalvärlden inte längre skall vara illusionernas värld utan kan bli ett område för tjänande. Om människan kan bli en aktiv medarbetare med hierarkin, i stånd att forma och bruka mentalmateria och så arbeta enligt planen.

⁷När människan har bemästrat de krafter som står henne emot, är hon redo för andra initiationen, som markerar (själens =) monadens frigörelse från emotionalhöljets fångelse. Hädanefter kommer (själens =) monaden att använda emotionalhöljet, inte att användas av det. L1 3.3.2

⁸Det är nödvändigt för de studerande att veta var de står, vad deras särskilda problem är. Genom-

snittsmänniskan håller på att lära sig att kontrollera det fysiska och att ordna sitt liv i fysiska världen. Aspiranterna som eftersträvar provlärjungaskap, håller på att lära sig motsvarande vad gäller emotionalhöljet, dess inriktning, begär och funktioner. Den antagne lärjungen måste visa denna kontroll och börja disciplinera mentalhöljet och så fungera medvetet i detta. (LA: Åtminstone någon grad av självmedvetenhet i kausalhöljet fordras för detta.) Den invigdes arbete växer fram ur dessa framgångar och behöver inte här behandlas. MV 10.4.1

⁹Kampen är utsträckt över en hel serie liv men blir avgörande i ett enda. Människomonaden triumferar över sina höljen, men endast genom att låta det kausala styra, genom att lära sig kausalmental kontroll och lära sig skilja mellan självmedvetenheten och dess redskap, höljena. Så lär den sig att göra emotionalhöljet till endast en spegel för ljuset från andratriadens världar (45:4–47:3). Genom att behärska agnisuryanerna, som både utgör dess emotionalhölje (LA: de devaer, evolutionsväsen, som utgör emotionalhöljets centra) och befolkar emotionalvärlden, lär sig monaden att fungera medvetet i denna värld, att genomtränga illusionen och se livet såsom det är.

¹⁰Emotionalvärldens materia vitaliseras av tre slags krafter, vilka tillsammans alstrar den stora illusionen (48:2-7): det själviska begärets, rädslans och den sexuella attraktionens krafter.

¹¹1. *Det själviska begärets kraft.* Denna involutionsenergi har en viktig roll att spela i evolutionen, ty själviskheten är en första skola för mycket unga själar. Därför vägrar aspiranten att låta sig styras av den.

¹²2. *Rädslans kraft.* Rädslan är ett okunnighetens alster och på sina första stadier icke ett resultat av felaktigt tänkande. Den är i grunden instinktiv och härskar i det icke-mentala djurriket liksom i människoriket. Men i människoriket ökas dess makt väldigt genom den mentala förmågan. Minnen av förut utståndna smärtor och sorger och föreställningar om kommande sådana förstärker oerhört den tankeform vi själva byggt av våra individuella rädslor och fobier. Denna tankeform växer i makt, ju mer uppmärksamhet vi skänker den, så att vi till sist behärskas av den, ty ”energi följer tanken”. Människor, som tillhör andra departementet, är särskilt offer för denna rädslans tankeform. För de flesta av dessa är den ”väktaren på tröskeln”, liksom ärelystnad och maktbegär, byggda på starkt begär och samvetslöshet, utgör ”väktaren” för första departementets typ. För tredje departementets människa är väktaren den stelnade tankeform hon byggt under sin intellektuella karriär för själviska syften och bruket av kunskap för förstajagets mål, och om hon inte bryter ner den, kommer den att behärska henne och göra henne till svartmagiker. L1 3.25

¹³Ni har ofta fått höra att rädslan är en illusion. Men det hjälper inte att höra det. Det är en generalisering, som man kan erkänna riktigheten av men som likväl är oerhört svår att tillämpa individuellt. De rädslor, som aspiranter är underkastade (märk ordvalet!), är sällan av självisk art, utom så tillvida att lidandet har fått dem att rygga tillbaka för ytterligare pinsamma händelser. Deras rädslor är insvepta i skenbar kärlek till dem de älskar. Likväl borde varje aspirant ställa sig den mycket praktiska frågan: Hur många av dessa plågsamma stunder har handlat om verkliga och faktiska händelser, och hur många har rört sig om illusoriska förningar, tvivel och ängslan om sådant som aldrig har hänt? MV 9.25.3

¹⁴För att motverka sådant behöver man göra två saker: att meditera på sanningen i det dagliga livet och därvid använda begreppet ”leva sanning” såsom frötanke i meditationen. Förslaget är att lära sig följande formel utantill och använda den vid varje tillfälle, då illusoriska rädslor gör sig gällande: ”Låt verkligheten bestämma varje min tanke och sanningen härska i mitt liv.” Må var och en säga detta så ofta som det är av behovet påkallat, därvid tvinga sig att rikta uppmärksamheten på vad dessa talade ord betyder. MV 6.5.5; 9.121.2

¹⁵Det är också viktigt att bruka sunt förnuft och att odla en inställning, som vägrar ge illusoriska rädslor tid att växa.

¹⁶Rädslan är ofta det svåraste hindret för ett mycket viktigt steg framåt, som man kunde taga i detta liv men måste uppskjuta till ett senare, om man inte griper tillfället och viljan inte starkt har väckts. L1 4.12.15

¹⁷Första departementets aspirant, som misslyckas med att övervinna sin ”tröskelns väktare”, kan bli en ”förstörare av själar” och dömas att (tills han lärt sig läxan) arbeta med de lägre världarnas energier (lägre än 47:3) och med de former som håller ”själarna kvar i fängelset”. Detta är den eso-

teriska innebörden av det missförstådda uttrycket ”död och förstörelse”. Satan eller djävulen är här urtypen. L3 2.26.3

¹⁸Den andra departementets aspirant, som bygger sin väktare och låter den stadigt öka kontrollen, blir en ”förblindare av själar”. Han är den verkliga antikrist, som med falska läror, falska underverk och massuggestion tvingar människor att vandra i den stora illusionen. Det är intressant märka att djävulens, själarnas fängslares verk mister sin makt, allteftersom människor börjar inse att den verkliga döden är drucknandet i den lägre materien och att också denna lägre materia hör till den gudomliga helheten. Denna tankeform, denna ”tröskelns väktare”, som mänskligheten byggt på i miljoner år, står inför att upplösas. Däremot börjar antikrists arbete först nu att nå sin höjdpunkt, och rikedomens, ägandets, de falska lärornas förblindelse kommer att öka sin makt. Men förblindarens herravälde blir kortvarigare än förstörarens, ty alla dessa faktorer verkar genom sina egna cykler och har sin egen ebb och flod.

¹⁹Den tredje departementets aspirant, som inte förmår skingra sin väktare, blir en ”manipulerare av själar” och använder intellektet för att förstöra det verkliga och sätta upp en slöja mellan människan och verkligheten.

²⁰I dessa tre beteckningar, ”förstörare av själar”, ”förblindare av själar” och ”manipulerare av själar”, avses med ordet ”själ” inte (själen i sin egen värld =) människans odödliga hölje, kausalhöljet, utan endast (mänskliga själen inkarnerad i fysiska världen =) inkarnerade triadhöljet. A.A.B.: I sin egen värld är alla människors själar fria från illusionen och kan varken förstöras, förblindas eller manipuleras. Det är endast ”själarna i fängelset” som underkastas de onda krafternas verksamheter och endast för en tid. LA: Givetvis hade det varit bäst att inte använda ordet ”själ” så ofta, på likt och olik. Om, som i detta fall, ordet ”själ” används så, att ibland kausalhöljet avses (”själen i sin egen värld”), ibland triadhöljet (”förstörare av själar”, ”själarna i fängelset”), bidrar ordets bruk till begreppsförvirringen snarare än till begreppsklarläggningen.

²¹Den första gruppen arbetar genom regeringar, genom politiken och samspelet mellan nationer och är förhållandevis liten till antalet medlemmar. Den andra gruppen, som vilseleder och bedrar, arbetar genom religiösa organisationer, med masspsykologi, med missbruk och missriktning av hängivenhet och konst. Denna grupp är den största. Den tredje gruppen arbetar främst genom kommersiella förhållanden i affärsvärlden och genom bruket av pengar. MV 9.202.21

²²3. *Den sexuella dragningskraften.* Denna är en fysisk dragningskraft och återkomsten av ett slags involutionsenergi i evolutionen. Dess kosmiska motsvarighet är attraktionen mellan (ande =) vilja och materia. Dess solsystemiska motsvarighet är attraktionen mellan andratriaden och förstatriaden. I förstajagets världar (47:4–49:7) tjänar denna attraherande kraft till att åstadkomma det manligas och kvinnligas förening för släktets fortplantning. (LA: De motsatta könsens ömsesidiga attraktion är alltså icke endast en fysisk företeelse, utan omfattar hela människan och har därtill motsvarigheter i högre världar. KOV 2.7.6) Så länge människan stod på en närmast djurisk medvetenhetsnivå, var intet emotionalt begär inblandat. Men när detta tillkom, förvanskades det ändamål driften tjänade och blev i stället tillfredsställelse av begär. Nu när släktet är mer mentalt och den mentala kraften gör sig gällande hos den fysiska människan, framkommer en ännu allvarligare situation, som kan tryggt avhjälpas först när det kausala tar kontrollen över förstajaget. MV 5.45.12

²³Mänskligheten står nu på stället i mitten, såsom denna regel visar. Människan drivs av själviskt begär och äregirighet, ty vi har alla i någon mån första departementets egenskaper. Hon ansätts av rädsla, ty vi svänger alla i andra departementets rytm. Hon behärskas av sexualitet och pengar. Därmed har hon ett trefaldigt problem, som hon har att bemästra med sina inkarnationshöljen av tre slag och med sitt kausalhölje med dess tre centra. Vi är således väl utrustade för uppgiften. Vi kan övervinna den mentala trögheten och börja fungera som kausalväsen med makt över vår omgivning. (Själen =) Det fulländade andrajaget är allvetande och allsmäktigt (H.T.L.: i människans världar).

4.9 Cyklisk ebb och flod

¹Nu skall orden ”vattnet sjunker och stiger” begrundas.

²Genom att förstå cyklernas lag kan vi förstå de lagar för evolutionen som ligger till grund för denna och inse att skapelsen arbetar rytmiskt. Till på köpet kan vi nå inre jämvikt, när vi studerar

våra egna livsimpulser, ty också de har sina rytmiska upp- och nedgångsperioder, sin omväxling av ljus och mörker. MV 9.192.28; L2 5.21.14

³Vi är så vana vid växlingen mellan dag och natt att vi inte fäster avseende vid dess symboliska innebörd, att en sådan växling mellan ljus och mörker, framträdande och tillbakavikande, aktivitet och passivitet kännetecknar alla formers växande och utveckling, individers såväl som nationers och rasers. Att inte förstå detta kan bli ett problem för den aspirant som gjort sig en föreställning om att kunna ständigt vandra i ljuset.

⁴Här är inte platsen att dryfta hur cyklerna manifesteras i naturrikerna eller i mänskligheten utan endast hur den inkarnerade människomonaden genomgår aktivitets- och passivitetsperioder under sin utveckling.

⁵Monadens mest uppenbara cykel är inkarnation–diskarnation. Monaderna kan i ett hänseende indelas i två grupper: de som söker erfarenhet och självuttryck i fysiska världen och de som söker nå förståelse och känner dragning bort från fysiska världen till kausalvärlden. Psykologerna talar om extraverta och introverta människotyperna. Dessa båda grupper eller typer motsvarar de två motsatta rörelserna inkarnation och diskarnation.

⁶Det finns aktivitets- och passivitetsperioder också i monadens erfarenhet i en viss värld, och varje sådan period omfattar många inkarnations–diskarnationscykler, i synnerhet på tidiga utvecklingsstadier. De är vanligen ganska extrema i sina uttryck. Under den lemuriska rottrasens epok tillbragtes aktivitetsperioden i fysiska världen och passivitetsperioden med sömn i kausalvärlden utan några mellanperioder i emotional- eller mentalvärlden.

⁷Senare, under den atlantiska rottrasens epok, var människornas uppmärksamhet särskilt riktad på det emotionala och mindre på det fysiska men inte alls på det mentala. Detta gäller även många av i dag. Numera är både aktivitets- och passivitetsperioderna i ökande grad inklusiva, så att inkarnerande monader söker fysisk, emotional och mental erfarenhet och bearbetar denna efter inkarnationens slut i emotional- och mentalvärldarna. Hos aspiranten uppstår en förståelse om vad som pågår och vaknar en vilja att avsiktligt kontrollera cykelns båda rörelser: att vända den utåtgående energin i önskad riktning och att draga den tillbaka med vilja. Han söker hejda processen att utan medveten avsikt drivas ner i inkarnation och likaledes att dragas tillbaka från fysiskt liv utan medveten vilja. Han står på stället i mitten och vill själv styra de båda rörelserna i sina cykler. Därför blir han aspirant på lärjungaskapet.

⁸Aspirantskapet börjar med att aspiranten repeterar tidigare cykler. Han ansätts av en plötsligt påkommen stimulans av fysiska drifter och emotionala begär. Denna kan följas av en cykel, där fysiska kroppen (organismen och eterhöljet) berövas livskraft och devitaliseras, eftersom den inte uppmärksammas. På ett sådant förhållande beror mycket av den sjuklighet och brist på vitalitet som många aspiranter och lärjungar lider av. Motsvarande process kan drabba emotionalhöljet, så att perioder av upprymdhet och ivrigaste strävan omväxlar med perioder av djupaste depression och håglöshet. I mentalhöljet kan floden ge en cykel av intensiv mental aktivitet med ständigt pågående studium och mycken eftertanke, medan den följande ebban får allt studium att verka motbjudande och själva intellektet torrt och trögt.

⁹Alla verkliga sanningssökare är medvetna om denna ostadighet och betraktar den ofta såsom ett fel, något som måste bekämpas. Då är det dags att förstå att ”stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna.”

¹⁰Detta är ett symboliskt sätt att säga att han behöver inse två saker:

¹¹1. Att känslotillstånd är alldeles oväsentliga och inte anger (själens =) kausalväsendets tillstånd. Aspiranten måste söka centra sig i (själsmedvetenheten =) kausalmedvetenheten, vägra att låta sig påverkas av de växlande tillstånd som synes drabba honom och helt enkelt ”stå fast i andligt vara” och sedan ”efter att ha gjort allt, stå fast”.

¹²2. Att han kan nå jämvikt först efter att växling varit regeln och att cyklerna av ebb och flod kommer att fortsätta så länge som (själens =) monadens uppmärksamhet skiftar mellan (någon av formens aspekter =) något av inkarnationshöljerna och (den verkliga andliga människan =) kausalhöljet.

¹³Idealet är att nå ett sådant tillstånd av medveten kontroll att människan är med vilja fokuserad i

kausallmedvetenheten eller i något inkarnationshöljes medvetenhet (LA: monaden är med vilja centrad antingen i andra- eller förstatriaden), varvid hon åstadkommer varje sådan akt av fokuserad uppmärksamhet genom insikt om att hon därmed arbetar för att uppnå ett bestämt mål, vilket förutsätter en dylik fokusering.

¹⁴Senare kommer hon att kunna säga att det inte betyder något ”om hon var i kroppen eller utom kroppen”. Det slags tjänande som skall utföras bestämmer då var jaget är centrat, men det är samma jag, vare sig det är tillfälligt frigjort från (formmedvetandet =) inkarnationshöljens (47:4–49:7) medvetande eller centrat i detta för att bättre fungera i hithörande världar. Den (andliga människan =) i andratriaden medvetna människan söker främja planen och identifiera sig med medvetenhetsaspekten. Hon drar sig tillbaka till stället i mitten, strävar att (förverkliga sin gudomlighet =) fokusera sig i kausalhöljets centrum och när hon gjort det, fokuserar hon sig i mentalhöljet. Hon underkastar sig denna begränsning för att kunna lära hur hon bäst tjänar. Hon söker nå människornas medvetenhetsaspekt och inspirera dem. På motsvarande sätt fokuserar hon sin medvetenhet i emotionalhöljet för att uttrycka enhetskänslor till alla livsformer i fysiska världen eller i eterhöljet för att överföra helande och uppbyggande energier i fysiska världen.

¹⁵”Stället i mitten” har olika innebörd på olika utvecklingsstadier.

¹⁶För aspiranten är det emotionalhöljet (LA: närmare bestämt 48:4), där land (fysiskt) och vatten (emotionalt) möts. För lärjungen är det mentalhöljet (LA: närmare bestämt 47:4), där (formen och själen =) det mentala och kausala når kontakt med varandra och den stora övergången blir möjlig. MV 8.10.10 För den framskridne lärjungen, den invigde är det kausalhöljet, vilket förenar (ande och materia, liv och form, monaden och personligheten =) tredjetriaden och förstatriaden.

¹⁷Detta kan dryftas och förstås också med avseende på höljescentren.

¹⁸Den verkliga mystikern (LA: som nått kontakt med värld 46) har sin medvetenhet centrad i hjässcentret och nästan helt i eterhöljet. Den framskridna men världsligt inriktade människan är centrad i området för hypofysen, vilken är förbunden med panncentret. När genom esoterisk träning och kunskap relationen mellan förstajaget och kausalhöljet upprättats, finns en mittpunkt mitt i huvudet, och det är här aspiranten står fast. Detta är den viktiga punkten. (LA: Gnostikerna kallade denna ”brudkammaren”.) Den är varken grovfysisk eller emotional, utan eterisk, ty eterhöljet har nu blivit redskapet för medvetet tjänande, avsiktlig styrning och bruk av krafter för bestämda ändamål.

¹⁹Det är här magikern står fast och genom sitt eterhölje åstadkommer det magiska kreativa arbetet.

²⁰Regeln säger ”När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.” Egenomligt nog är endast tiden angiven, icke platsen.

²¹Luft är symbol för värld 46, enhetens värld, och 46-höljet. När de tre elementen, det vill säga deras energiaspekt (LA: eterenergi, emotional energi och 46-energi), möts anger det att monaden centrat sig i 46-höljet. Från denna kraftpunkt, utanför formen (LA: världarna 47–49), från enhetsgörandets centrala sfär (LA: det embryoniska 46-höljet) och från medvetandets fokus inom denna, projicerar monaden sin medvetenhet i hjärnans mittpunkt, där det magiska arbetet med avseende på fysiska världen måste utföras. Denna förmåga att projicera medvetandet från 46-höljet till eterhöljet förvärvas lärjungen gradvis, allteftersom han i sitt meditationsarbete utvecklar förmågan att fokusera uppmärksamheten i något av eterhöljets centra. Han vinner gradvis den kontroll över medvetenheten att monaden, jaget, kan rikta denna och spela på de sju centren liksom en musiker använder musikens sju toner. (LA: Det är alltså först 46-medvetenheten, som kan använda alla sju mänskliga typenergierna, departementsenergierna, på sådant sätt att medvetenheten inte är identifierad med någon av dessa sju. Detta är inte möjligt för kausallmedvetenheten, som fortfarande är sin typ. Med detta sammanhänger att i ett lägsta sjuklot, såsom vårt, ettvar av de sju kloten har sin egen kausalvärld, medan däremot essentialvärlden är gemensam för hela sjuklotet. Sjuklotets sju klot representerar ju de sju typerna eller departementen. KOV 2.5.8) När han nått detta resultat, kan han börja öva sig i mer omfattande fokuseringar och måste lära sig att draga tillbaka medvetenheten (LA: självmedvetna uppmärksamheten) till 46-höljet och därifrån omrikta sina energier.

²²Cyklernas största hemlighet ligger i detta uppmärksamhetens tillbakadragande och därpå följande omriktande. Det måste i detta sammanhang ihågkommas att den grundlag, som all magi bygger

på, lyder ”energi följer tanken”. Om aspiranterna mindes detta, skulle de genomlida torrhetsperioderna lättare och vara medvetna om det bakomliggande ändamålet.

²³De faror, som är förbundna med mittpunkten, är alltför häftiga omkastningar mellan ”land och vatten”, mellan livet i fysiska världen och den emotionala reaktionen på detta. Somliga aspiranter är för emotionala i sina reaktioner, andra för fysiska. Effekten av detta märks i mittpunkten, och resultatet blir en våldsamt ostadighet. Denna ostadighet har en omedelbar inverkan på solarplexuscentret, vilket var mittpunkten för de tidiga atlantiderna och alltså är det i det strävande förstajagets förvandlingsprocesser. Det förvandlar och överför sakral- och bascentrens energier och är reningsstationen för alla energier, som har sina härdar i centren under diafragman. L3 15.6

²⁴Det finns faror med alltför tidigt och okontrollerat inflöde av andratriadenergi (kausala, 47:1, och essential, 46:1) i förstajaget. Sådan energi inträder genom hjässcentret och når de övriga centren i huvudet. Därifrån tar de den väg minsta motståndets lag anvisar, och denna väg bestäms av den inriktning aspirantens liv har i vardagen.

²⁵En annan och ganska allvarlig fara ligger i att (land och vatten =) fysiskt och emotionellt förts samman. Den visar sig däri att objektiv förnimmelse av emotionalvärlden tränger in i hjärnmedvetenheten. En av de första tendenser aspiranten blir varse är tendensen till psykisk förnimmelse av lägre slag (LA: klärvoajans, medialitet). Den är en förmåga hos solarplexuscentret, och denna mittpunkt kan användas såsom dörr in i de emotionala fenomenens värld. Det kan då hända att aspiranten ”dör drunksnöden”, alltså att han så uppslukas av sitt intresse för denna lägre psykism att hans högre medvetenhetsutveckling upphör. Det är här så många värdiga aspiranter går vilse, och även om det är endast tillfälligt, förlorar de värdefull tid på fåfängt experimenterande och senvägar, när de sedan får börja om på en lägre nivå. L1 4.24.7, MV 5.29.2

²⁶Det ställe, där land och vatten möts, är solarplexuscentret. Det ställe, där land, vatten och luft möts, är i huvudet. Det är från solarplexuscentret, som förstajaget vanligen låter sig styras (LA: på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium). Så länge det styrande centret är något av de tre som ligger under diafragman, är ingen magi (LA: ingen vit magi) möjlig, ty då styr (den djuriska själen =) förstajaget och är (den andliga själen =) det potentiella andrajaget nödvändigtvis stilla. Luft är symbolen för det essentialas herravälde, det tillstånd, vari monaden har nått frihet från de tre lägre världarna (47–49). (När personlighetens liv föres upp i himlen och själens liv kommer ner på jorden, finns mötesplatsen =) När monaden genom förstajaget aktiverat kausalhöljet och även börjat aktivera ett embryoniskt 46-hölje och sedan kan för en längre stund uppehålla sig i kausalhöljets centrum och därifrån styra eterhöljet, finns mötesplatsen, och den är (eldens plats =) just detta centrum.

²⁷Eld är symbolen för intellektet, det kausala-mentala. L3 2.7.2 Allt magiskt (LA: vitmagiskt) arbete är en intelligent process, som utföres i det kausala och använder det mentala. Om arbetet skall ge resultat i det fysiska, måste hjärnan vara mottaglig för kausala intryck. ”Hjärnan” betyder här både eteriska och organiska hjärnan. Den mentala tankeformen kopieras i den eteriska hjärnan. När magikern i meditation kan känna den etermateria, som används för detta, och kan själv utföra kopieringen från det mentala till eteriska, då blir magin som först riktigt verksam. Etermaterien aktiveras då till denna formbildning, liksom mentalmaterien (mentalmolekyler, 47:4-7) till tankeformbildning. Magikern bör kunna se de former han bildar under sitt arbete, och graden av hans framgång beror till stor del på hur exakt och klart han ser dessa former, när de bildas under den magiska processen.

²⁸Det finns alltså tre steg i formbildningsprocessen. Första steget är att monaden ingår i kausalhöljets centrum, därifrån tar kontakt med (den Högstes hemliga plats =) eterhöljets hjässcentrum och arbetar genom detta. Arbetet består i kontemplation på den uppgift som skall utföras. Det är det färdiga resultatet av det magiska arbetet kontemplationen gäller, inte processen fram till målet, intet tid- eller rumelement över huvud taget. Andra steget är att det mentala svarar på detta intryck från det kausala och börjar bilda en tankeform på grundvalen av detta. Tankeformens kvalitet blir beroende av mentalhöljets kvalitet. Om mentalhöljet är en klar spegel för kausala intryck, blir tankeformen på motsvarande sätt trogen sin urtyp. Om icke, vilket vanligen är fallet i arbetets tidiga stadier, blir den tankeform som bildas förvrängd, oriktig, obalanserad.

²⁹Det är i meditation, som lärjungen lär sig det exakta mottagandets och det rätta byggandets arbete. Det är därför, som alla verkliga esoteriska skolor lägger en sådan vikt vid förmågorna att

fokusera medvetandet, att visualisera, att bygga tankeformer och att exakt uppfatta kausal avsikt. Därför är det också nödvändigt att magikern börjar det praktiska magiska arbetet med sig själv. Han börjar fatta visionen av den förvandlade människan, vad han är till sitt väsen. Han inser de egenskaper och förmågor som den förvandlade människan framvisar i det fysiska livet. Han bygger en tankeform av sig själv såsom idealmänniskan, den verkliga tjänaren. Han samordnar gradvis sina krafter, så att förmågan att vara detta i det yttre börjar bildas. Han formar i sin tanke ett mönster, som är urbilden så troget som möjligt och som tjänar honom till förebild. Allteftersom han fullkomnar sin teknik, finner han att en förvandlande kraft verkar på (de energier som utgör hans lägre natur =) inkarnationshöljens energier, så att han till sist kontrollerar dem alla och det som han esoteriskt och väsentligen är manifesteras också i det fysiska. Det är när detta börjar ske, som han fattar intresse för det magiska arbetet.

³⁰Därefter kan tredje steget i formbildningsprocessen tagas. Hjärnan inrättas med mentahlöljet liksom mentahlöljet med kausahlöljet, och planen uppfattas. Den eteriska hjärnan tar emot det magiska byggnadsarbetets kraft, och dess materia formas av denna kraft. Då existerar en tankeform såsom resultat av de två först nämnda aktiviteterna, men den existerar i hjärnan enbart. Där måste det finnas en punkt, genom vilken kraften kan ledas vidare från hjärnan ut i fysiska världen.

³¹Såsom resultat av denna dubbla inrättning – mentalen inrättad med kausalen och hjärnan med mentalen – har det bildats ett fokuseringscentrum i magikerns huvud. Den energi, som strömmar genom detta centrum, verkar genom tre fördelningsverktyg, vilka alltså används i allt magiskt arbete: högra ögat för tredjetriadens energi, vänstra ögat för andratriadens energi och händerna för förstatriadens energi. Detta sist omtalade är av tekniskt intresse för redan erfarna magiker men är av blott symboliskt intresse för de aspiranter som denna text närmast är avsedd för.

4.10 Regel IX

¹Regel IX. *Därnäst följer förtätningen. Elden och vattnet möts, formen ökar och växer. Må magikern skicka sin form på dess rätta väg.*

4.11 Renhetens nödvändighet

¹Denna regel sammanfattas mycket kort i uppmaningen: ”Låt begäret och intellektet vara så rena och så jämnt fördelade och den skapade formen så rätt balanserad att den inte kan dragas till den fördärvliga vänsterhandsvägen.”

²Att sammanfattningen är så kort beror på att denna regel är oerhört enkel för den som vet och ter sig oerhört invecklad för den flyktige läsaren. Bara den enklaste och mest praktiska av dess innebörder ges därmed, men kanske också några av de djupare kan ges.

³Det är intressant märka att, allteftersom lärjungen skrider framåt på vägen, de former, vari sanningen kan ges, blir allt enklare, medan den innebörd som skall fattas blir allt vidare och allt mer omfattande och därför (vid analys) allt mer invecklad. Slutligen måste symboler tillgripas och får lärjungen fatta den kosmiska planen genom geometriska former, som framläggs för hans inre öga.

⁴Det viktigaste, som framhålls i denna regel, är renheten. Först som sist är renheten en fråga om motivet. Om det är förstajagets begär, som består drivkraften till handling av något slag i människans tre världar, och om det är mentalmedvetenheten i sin praktiska tillämpning, som genomför den, så kännetecknas denna handling av orenhet. Om impulsen utgår från (den som bor i formen =) monaden centrad och självmedveten i kausahlöljet, så är den underordnad den kausalt medvetna monaden och kontrollerad av den till det önskade ändamålet. Då kännetecknas handlingen av renhet inom gruppens begränsningar, ty absolut renhet finns först när monaden nått fullständig frihet från kontroll. (Själ =) Den i kausahlöljet centrade och självmedvetna monaden är gruppmedveten och gruppkontrollerad, och förrän monaden övervunnit kausahlöljet och nått frihet från dess kontroll (LA: centrat sig i andratriadens mentalatom och inte längre i kausahlöljet), förstår den inte renhetens verkliga innebörd. Det finns ett nära samband mellan orenhet och begränsning av vad slag det vara må, fysisk, emotional och mental.

⁵Aspiranter och lärjungar behöver dock inte fundera på absolut renhet. Ingen medlem av de esoteriska grupper som finns i världen har ännu nått femte initiationen, där renhetens innebörd står klar

i den mest intensiva insikt. För majoriteten är fysisk och emotional renhet målen och därför främst befrielse från emotional kontroll och emotionalt begär. Därav den ständiga men illa formulerade uppmaningen i esoteriska böcker: ”döda begäret”. En bättre formulering för nutiden vore ”rikta om begäret”, ty en ständig omorientering av hela begärsnaturen, så att denna process blir en vanesak, är nyckeln till alla förvandlingar och till effektivt magiskt arbete. L1 4.11.36; L3 6.18.2; 8.5.9; MV 7.17.10

⁶Allt medan aspiranten går framåt på vägen, blir hans tankeprocesser mäktigare och de tankeformer, han i meditationsarbetet bildar för bestämda ändamål, allt effektivare i att åstadkomma resultat. Det är därför tydligt att det i magiskt arbete (vilket alltid måste utföras i fysiska världen) alltid finns en tendens till vänsterhandsvägen, tills kausalmedvetenheten är permanent upprättad och motivets renhet blivit en tankevana.

⁷Att grundlägga rätta vanor och sedan hålla fast vid dem är en första förutsättning för aspiranten. De som arbetar på den planetariska evolutionens område söker efter pålitliga redskap. Människor, som låter humöret och känslorna rusa iväg med dem eller som saknar fysisk kontroll, kan de som söker medhjälpare inte lita på i nödlägen. Människor, som är oklara i tanken eller har en inneboende oförmåga att koncentrera tanken på högre ting, är olämpliga som medarbetare. Denna anmärkning bör inte avhålla någon i dessa grupper från att fortsätta sträva framåt, ty insikt om ett eget fel är första steget till att övervinna det. Dessa grupper är under utbildning, och detta måste man komma ihåg, ty annars blir det lätt att tappa modet, när idealet anges. Världens nöd och det erbjudna tillfället sammanfaller och sammanhänger med varandra i denna tid. De Stora, som står liksom en mur mellan mänskligheten och den planetariska skörden, är svårt ansatta i denna tid, och detta är ändå inte hela sanningen. MV 9.190.7

⁸Allt sedan mitten av den atlantiska rotrasperioden har människornas tankar stadigt dragits till den nedbrytande vägen eller vänsterhandsvägen, eftersom själviskheten varit drivkraften och egenytan den härskande faktorn. Det arbete, Christos utförde för c:a 2100 år sedan, bestod delvis i att motverka denna tendens genom att med föredöme och undervisning inskräpa offerviljan och osjälviskheten, och martyrandan (ofta färgad av hysteri och frälsningsegoism) blev ett av denna strävans resultat. Från hierarkins synpunkt sedd har denna strävan varit framgångsrik, ty den kristna andan står för en omorientering mot himmelska ting. Därav motivets renhet och instinkten att tjäna, och den senare egenskapen är förhållandevis ny i mänskliga evolutionen.

⁹Men trots detta är tendensen till egenytan den starkaste faktorn i världen för närvarande, och därav det kritiska läge som består mellan planethierarkin och svarta logen.

¹⁰Detta bör dock inte ge anledning till nedslagenhet, ty den (andliga tanke =) kausal- (47:1-3) eller essentialidé (46:1-7), som ger upphov till magiskt arbete hos den som arbetar med rent motiv, är långt mäktigare än det arbete många, som följer förstajagets tendenser, tillsammans utför. När den verkliga aspiranten söker fatta hur stor planen är och hur starka de krafter är som står honom emot, kan han överväldigas av det skenbart fåfänga i hans ansträngning och skenbart obetydliga i hans uppgift. Må han då minnas att den grupp av likasinnade han ingår i stadigt växer och att detta är en gruppsträvan. Enligt Lagen arbetar De Stora genom sina lärjungar i alla länder, och aldrig förut har så många sökt att skola sig till att bli ”överförare av ändamålet” och aldrig förut har den inre sammanhållningen mellan arbetare på olika områden i alla delar av världen varit så stark. För första gången i historien finns en sammanhållen grupp, som planethierarkin kan använda. Tidigare fanns det enstaka individer, som arbetade ensamma eller små avskilda grupper, och detta hämmade arbetet väldeliga. Nu har detta förändrats.

¹¹Alla bör inse detta och arbeta för att stärka denna gruppsammanhållning och utveckla förmågan att känna igen sådana arbetare överallt, under vilket namn de än uppträder eller vilken organisation de än tillhör, och att samarbeta med dem, när de så känt igen dem. Detta är ingen lätt sak. Det förutsätter följande:

¹²1) Inre mottaglighet för planen. 2) Förmåga att uppfatta principer som skall styra uppförande och skötsel. 3) Förmåga att bortse från det oväsentliga och att framhäva det väsentliga. 4) Förmåga att lägga personlig äregirighet och egenintresse åt sidan i främjandet av gruppens ideal. 5) Förmåga att stadigt behålla den inre kontakten genom meditation och genom att bortse från och icke fram-

häva förstajagets reaktioner.

¹³Detta är grundförutsättningar, som alla arbetare och studerande i alla grupper bör uppmärksamma.

¹⁴Det vore värdefullt om alla studerande varje dag klockan fem med en viljeakt förenade sig med denna snabbt växande grupp av tjänare. Därför är det lämpligt att man lär sig utantill följande korta formel för att tyst uttala den vid denna stund med uppmärksamheten samlad i huvudet.

¹⁵”Må det enda Livets Makt strömma genom gruppen av alla sanna tjänare. Må den enda Själens Kärlek prägla deras liv som söker hjälpa De Stora. Må jag fullgöra min del i det Enda arbetet genom självglömska, harmlöshet och rätt tal.”

¹⁶Skicka sedan tanken vidare från gruppen av världstjänare, som snabbt håller på att bildas, till De Stora, som står bakom evolutionen i världen.

¹⁷Detta kan man göra på några få sekunder, var och i vilket sällskap man än befinner sig. Det icke endast bidrar till planethierarkins magiska arbete utan tjänar också till att stabilisera individen, att öka hans gruppmedvetenhet och lära honom förfarandet med att utföra arbete i medvetenheten samtidigt med och trots att han fullgör yttre, exoteriska funktioner.

4.12 Grundläggande former

¹Denna regel IX är så enkel att den i få ord sammanfattar hela den skapande evolutionsprocessen. I mentalvärlden tar en idé form. I emotionalvärlden genomträngs denna form av begärsenergi. Under evolutionsprocessen ”ökar och växer” formen. Genom att rätt styra formen i avsedd riktning uppnår monaden sitt syfte.

²Allt liv är vibration, och vibrationens resultat är form, grov eller fin sådan, och finare allt eftersom uppstigandet fortsätter. Mot de allt finare formerna svarar allt snabbare vibrationer. I denna ökning av vibrationstalet ligger formförstörelsen och formbildningens hemlighet. I denna fjärde eon är formerna av fyra slag:

³1. *Förstajagets form* är de höljen av fysisk, emotional och mental materia som utgör monadens kontaktredskap i de tre lägsta världarna (47–49). Ett sådant hölje byggs i varje liv, varvid dess vibrationstal bestäms efter höljet i närmast föregående liv. Detta hölje visar sig tillräckligt för genomsnittsmänniskan och tjänar henne till hennes död. Den människa, som anträder den esoteriska vägen, börjar med de höljen hon fått sig tilldelade men bygger, förnyar och förbättrar dem under inkarnationen, och ju längre framskriden hon är, desto mer medvetet arbetar hon med detta. Härav uppstår förvirring och ofta ohälsa hos nybörjaren i esoteriken. Han anar lagen, inser behovet av att höja vibrationstalet och börjar ofta med att göra misstag. Han begynner med att återuppbygga sin organism med diet och disciplin i stället för att arbeta inifrån ut. Genom noggrann disciplin av tanken och förädling av känslan blir det resultat även i det fysiska. Lägg till de två förstnämnda renhet i föda och livsföring, och människan har på sju år byggt sig nya höljen omkring förstatriadens tre enheter.

⁴2. *Omgivningens form* är egentligen det evolutionära resultatet av den involutionsära gruppsjälens. Den sammanhänger med våra kontakter, inte bara dem i fysiska världen utan även dem i emotional- och mentalvärldarna. I vibrationernas likhet ligger sammanhållning. När därför en människa höjer sitt vibrationstal och återuppbygger sig från grunden, medför detta dissonans i omgivningen och alltså misshälligheter. Därefter drabbas lagenligt aspiranten av en period av ensamhet och sorg, när ingen människa bistår honom, och isolering blir hans öde. I lägre grad drabbas detta alla, och för den fjärde gradens invigde (LA: egentligen den tredje gradens invigde som förbereder sig för att mottaga fjärde graden) är denna fullständiga isolering ett kännetecknande drag. Han står mitt emellan livet i förstajagets tre världar (47:4–49:7) och livet i andrajagets tre världar (45:4–47:3). Före initiationen överensstämmer hans vibrationer icke med någotdera livet. Enligt lagen är han ensam. Men detta är endast tillfälligt. När omgivningen tillfredsställer, då finns anledning till oro, ty det anger stillastående. Lagens tillämpning orsakar först och främst brytning. L1 3.5

⁵3. *Hängivenhetens form*. Varje människa, vilken utvecklingsnivå hon än står på, har föremål för sin hängivenhet, det för vilket hon lever, det för vilket hon i okunnighet, kunskap eller visdom tillämpar lagen efter bästa förstånd. Hennes hängivenhet kan vara fysiskt inriktad och motiverad, till exempel handla om att förvärva pengar och ägodelar. Den kan också vara helt emotional, såsom kärlek till familjen, bördsstolthet och popularitetshunger. Hängivenheten har ett mentalt inslag, när

den är kärlek till konst, vetenskap eller filosofi.

⁶Hängivenhet betyder att krafter frammanas för uppnåendet av ett mål. När detta mål nåtts, upplöses eller förvandlas hängivenheten. Många liv tillbringas i fullföljandet av lägre slags mål med krafter av lägre vibrationstal. På lägre stadier går utvecklingen så långsamt att vibrationstalet icke höjs ens på många liv. På högre stadier går utvecklingen snabbare, så att vibrationstalet höjs för varje liv. När människan begynner provlärjungaskapet, kan hon under ett enda liv dyrka och överge flera former i följd och därvid höja vibrationstalet för varje gång. Därför är alla aspiranternas liv, om det framskrider med önskad snabbhet, ständig rörelse, ständig förändring och urskillning, ständigt byggande och rivande, planläggning och erfarenhet av planernas grusande. Det är ett liv av återkommande lidande, ideliga sammanstötningar med omgivningen, knytande och lösande av otaliga vänskapsband. Ideal upphinns för att befinnas vara milstolpar på vägen mot högre ideal, drömmar dröms för att förverkligas och överges, vänner vinnas för att förloras, när de blir efter i sin långsamare vandring. Och hela tiden byggs den fjärde formen.

⁷4. *Kausalhöljets form.* Denna är den högre medvetenhetens bärare, den inneboende gudens helgedom, som synes vara så utsökt skön och så tryggt beständig att, när också detta mästerverk av många inkarnationers arbete slutligen sprängs, kalken sannerligen är bitter att tömma och monaden känner sig utsägligt ensam. Då är monaden medveten bara om den egna jagidentiteten, ”jag är den jag är”, den inneboende potentiella gudomligheten. Då bygger sig monaden en ny form, som räcker för dess behov och som den inte skall spränga utan använda eller överge alltefter behovet.

⁸I denna tid behöver aspiranter och lärjungar fundera på detta ämne, formen, ty när en ny stråle inträder och en ny epok begynner (LA: såsom nu, när sjunde strålens inträde sammanfaller med vattumannens epoks början), blir det alltid en tid av formförstörelse, som pågår tills de former som bildas anpassat sig till de nya vibrationerna. I denna anpassning är det de som odlat böjlighet och anpassning eller har detta i sitt triadhöljes departement, som går framåt med mindre störning än de stelar och mer kristalliserade. MV 17.1.3, L1 2.1.2, L3 17.13, L3 18.2

⁹Särskilt skall nu formens böjlighet och mottaglighet eftersträvas, ty när världsläraren framträder, kommer hans vibrationer att orsaka störning överallt där kristallisering råder. Så är det alltid med avataren. Här tillägger H.T.L.: och därför blir han förkastad.

¹⁰Odlas mottaglighet för De Stora, sträva efter mental expansion och lär hela tiden nytt! Tänk så mycket som möjligt abstrakt och numeriskt (LA: Just det, och det är detta som H.T.L. lärt oss med de pytagoreiska siffrorna såsom ersättning för de mångtydiga och därmed obrukbara traditionella namnen) och arbeta med emotionalhöljets formbarhet genom att älska alla. Med kärleken till allt levande kommer förmågan att vibrera universellt, och med denna emotionala formbarhet kommer mottagligheten för världslärarens vibrationer.

¹¹Denna sammanfattning om processen och formerna gäller monaden såsom gudomsjag sysselsatt med kosmiskt skaparverk, liksom även monaden såsom mänskligt jag, när den bygger redskapet för sitt uttryck, kausalhöljet, antingen omedvetet på tidiga stadier eller medvetet på senare. DVS 2.23.7-10, 2.42.3, MV 7.3 Den gäller för lärjungen i hans försök att uttrycka sin insikt om arbetet (L.A.: på tre linjer) genom grupparbete (L.A.: arbete på linje två och tre) och organiserande av det egna livet (L.A.: arbete på linje ett). Den gäller för lärjungen, när han av erfarenhet lär sig att centra sina krafter i mentalhöljet och därifrån genomföra sin avsikt med att bilda och bygga de tankeformer som skall påverka människornas medvetande och som motsvarar (den aspekt av det universella intellektet =) de kausalideer som behövs för det rätta genomförandet av den närmaste del av planen som fordras för hans tidsålder och generation.

¹²Alla dessa olika tillämpningar av regeln skulle kunna utredas och utvecklas. Men vårt problem måste hållas klart i medvetandet. Vi är antingen kausalt medvetna eller på väg att bli det. Tack vare vårt meditationsarbete och vårt flitiga studium börjar vi arbeta i mentalvärlden. Vi bildar ständigt former, laddar dem med energi och sänder ut dem att fylla sin funktion i enlighet med den avsikt vi insett.

¹³Betoningen skall läggas på ordet *insett* i närmast föregående stycke. Ju klarare seendet och djupare insikten, desto mer ändamålsenlig blir den form som bildas och desto starkare blir den energi som ger den förmågan att fylla sin avsedda funktion.

¹⁴Hittills har de flesta av världens aspiranter visat resultat av ringa och svagt tänkande men snabb handling. Målet för aspiranterna bör vid denna tid vara snabb, koncentrerad tanke och långsam handling. Denna långsamma handling får emellertid mäktiga resultat: ingen tid eller kraft förloras, ingen tröghet visas i handlingsberedskapen och ingen tendens till tvekan. När monadens uppmärksamhet är centrad i mentalhöljet, får manifestationen av dess tänkande en säker och ofrånkomlig framgång. När den klart fattat idén, ordentligt fokuserar uppmärksamheten och stadigt sätter in viljeaspekten, blir resultatet oemotståndlig manifestation och mäktig aktion i fysiska världen.

¹⁵Denna tanke måste aspiranten hålla i minnet, om han vill akta sig för vänsterhandsvägen. Närmast följer några anmärkningar avsedda att underlätta förståelsen av vad som menas med vänsterhandsvägen. Dessa anmärkningar handlar främst om de tankeformer människan bildar.

¹⁶1. Vänsterhandsvägen befattar sig med materieaspekten, och den energi, som formen laddas med, tjänar bara till att vitalisera materien. Medvetenhetsaspektens makt, såsom andrajaget utövar den, saknas. L5 23.12

¹⁷2. Den form som bildas består av mental, emotional och fysisk materia. Den saknar inslag av kausal och högre materia. Dess ändamål är i linje med formens utveckling men inte med den högre medvetenhetens uttryck.

¹⁸3. Därför är vänsterhandsvägen materieutvecklingens väg, inte medvetenhetsutvecklingens väg.

¹⁹4. Alla former, som bildas på varje stadium, antingen är begränsade till vänsterhandsvägen eller omfattar den och går likväl bortom den för att följa högerhandsvägen. Det skall ihåkommas att alla former, antingen de följer vänsterhandsvägen eller högerhandsvägen, är lika fram till en viss punkt. De genomgår samma stadier, och under ett visst skede ter de sig alldeles lika. Först när deras ändamål uppenbaras, blir skillnaden tydlig. Därav aspirantens träning i att uppfatta och ledas av rätt motiv såsom ett förberedande steg inför det verkliga esoteriska arbetet.

²⁰Vad menas då med esoteriskt arbete? Verkligt esoteriskt arbete innefattar: 1) Att nå kontakt med planen. 2) Att ha rätt vilja att samarbeta med planen. 3) Att arbeta med att bygga tankeformer och begränsa tankeformbildarens uppmärksamhet till mentalvärlden. Detta arbete är så mäktigt att de tankeformer som bildas därunder har en egen livscykel och alltid manifesteras och fullgör sitt värv. 4) Att rikta tankeformen från mentalvärlden och att begränsa uppmärksamheten till just detta företag i vetenskap om att rätt tänkande och rätt inställning leder till rätt handlande och säkert undvikande av vänsterhandsvägen.

²¹Detta är en läxa, som aspiranter sätter ringa värde på. De uppåddar emotionalt begär för att deras tankeform och idé skall förverkligas. De spenderar mycken tid på att tillämpa de gängse arbetsmetoderna och på verksamheter i fysiska världen. De tröttnar ut sig genom att identifiera sig med den form de bildat i stället för att förbli icke-identifierade med den och verka endast såsom dess styrande krafter. Lär att arbeta i mentalvärlden! Bygg där er form och minns att om ni fördjupar er i den form ni ansvarar för, kan det hända att den besätter och behärskar er, och då blir formen den styrande faktorn och inte ändamålet med dess existens! När formen styr, uppstår den fara som ligger i att den kan vändas åt fel håll och glida in på vänsterhandsvägen och så öka materiens makt och grepp över vaknande monader.

²²Det kan i korthet tilläggas att allting, som tenderar att öka materiens makt och stärka den redan mäktiga materieenergin, medför en tendens till vänsterhandsvägen och en stegvis fortskridande dragning bort från den plan och det ändamål den höljer och döljer.

²³Allt arbete som göres och alla former som bildas (antingen de tar gestalt i en organisation, en religion, en tankeskola, en bok eller ett livsverk), som uttrycker (andliga =) till andrajaget hörande ideal och lägger vikten vid medvetenhetsaspekten, hör till den vita magins kategori. De utgör då delar av den livets ström som kallas högerhandsvägen, eftersom den leder mänskligheten ut ur formen in i livet och från materien till medvetenheten (LA: från förstajagets världar, 47:4–49:7, till andrajagets världar, 45:4–47:3). MV 9.17.2

LA 2012-07-08.

Utlagt på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2012-10-06.

Senast korrigerat 2023-03-13.